

Marijino življenje:

Kartuzijanski brat Filip je spesnil Marijino življenje v čudovitih verzih. Na slovenski jezik je to delo prestavil č. g. Matija Zemljčič, župnik pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Kakih 60 knjig je še na razpolago. Oddajamo jih po 6 Din. Naročila sprejema

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Če se seje ajda na težjem tlu, peščeni ilovci, humozni ilovci, laporastem tlu itd., je priporočljivo gnojiti samo s fosforinim in dušičnim gnojilom, ker najde ajda dovolj kalijevih snovi v takšnih tleh. V tem slučaju se priporoča mešano gnojilo Nitrofos, ki vsebuje 4% dušika in 12% fosforne kisline.

Samo v slučaju, da je v tleh dovolj kalija in dušika, naj se gnoji ajda samo z fosforinimi gnojili. V nasprotnem slučaju se mora tudi ajdi gnojiti s polnim mešanim gnojilom.

Ker ima ajda razmeroma kratko življensko dobo, mora imeti vso potrebno hrano takoj na razpolago, zato se mora spraviti gnojilo takoj pri oranju v tlo.

Ajda je za naše slovenske pokrajine kot vmesni posevek in z ozirom na veliko hranilno vrednost ajdove moke velikega pomena in vsled tega je potrebno, da vprašanju pravičnega gnojenja in pravilne izbire ajdovega semena posvetimo v letošnjem poletju večjo pozornost in da ajdi dobro postrežemo. Letos, ko je tako zgodnje leto, bo imela ajda dovolj časa izdelati zrno in bo predvidoma dobro obrodila. Ker so ozimna žita slabo prezimila in imajo naši kmetovalci vsled tega malo žita, jim bo ajda zelo dobro došla. Zato posežite pri setvi po umetnem gnojilu: **Nitrofosu in Nitrofoskalu**, ki povzroča bujno rast, obilno cvetja in jeklo zrna.

Ing. J. Teržan.

Modri osat.**Nenaden obisk tovariša.**

»Zagrešil sem zločin«, je rekel, »storil sem nekaj hudega in do tega je prišlo takole: Stanoval sem tedaj v gosposki hiši iz 18. stoletja, ki je stala čisto na samotnem in je bil mogoč iz nje razgled po najbolj divjih točkah bretonske obali na severnem Francoskem.

Nekega deževnega večera sem čul, da nekdo trka na hrastova vežna vrata. Vzel sem svetilko in sem se podal odpirat. V dežju sta stala moški ter ženska. Pozval sem ju, naj vstopita.

Moški, velik ter močan človek hudega pogleda, me je vprašal: »Ali me ne poznate več?«

Podržal sem luč bliže njegovemu obrazu in počasi se mi je vračal spomin na nekdanjega šolskega tovariša.

Uganil sem. Bil je resnično moj sošolec. Odkrito moram priznati, da baš na tega tovariša me niso vezali prijetni spomini. V šoli je bil na glasu kot prepirljivec, surovež ter pretepač. Nakar se nisva marala. Naravnost bal sem se ga ter se ga ogibal po možnosti.

»Najina navzočnost tukaj se vam bo zdela čudna... Z ženo potujem v odprtem avtomobilu po Bretagni (severna pokrajina na Francoskem). Dobrih 500 m od tod se mi je pokvaril avtomobil. Bila je že noč. Kmečki fant mi je

imenoval vaše ime in me je napotil do vas. Radi tega sva se drznila do vašega stana, vas prosiva za prenočišče, ker sicer sva zgubljena v tem čisto pustem kraju. Jutri bom že spravil avto zopet v tek. Le nocojšnji večer pri dežju in viharju je bilo popravljanje nemogoče.«

Oba sem sprejel pod streho in sem jima odkazal sobo.

Nežna ter mило gledujoča gospa se je že po svoji zunanosti odbijala od odurne močeve surovosti. Imela je lepe, čiste ter modre oči. Njene roke so bile izredno ljubke, njena usta je obletaval žalosten nasmeh.

Takoj po večerji se je odpravil moj nekdanji tovariš s svojo ženo k počitku.

Nekaj minut pozneje sem čul rahle korake. Bila je mlada gospa. Vrnila se je k meni in me prosila za vžigalice.

V trenutku, ko sem ji izpolnil prošnjo, je rekla zaupljivo:

»On že spi. Kar oblečen se je vrgel na posteljo. Poznam ga. Ne bo se prebudil do jutraj.«

Ker ji je bilo videti, da ni utrujena, sem jo povabil, naj prisede z menoj k peči, kjer ji bo toplejše nego zgoraj v sobi. Bila je takoj pri volji. Sedla sva oba in poslušala piskanje ter tulež vetrin in tiktanje velike ure.

Gospa je postajala vedno bolj zaupljiva. Omožena je bila dve leti in od prvega dne skupnega življenja ji streže mož po življenju. Skraja nisem verjel njeni trditvi, a nadaljnja pojasnila so me prepričala, da se je je res hotel znebiti celo za ceno njenega življenja.

Zaupala mi je presneto zamotano zgodbo. Bil sem si na jasnem, da imam pred seboj žensko bitje, ki je bilo od staršev izredno strogo vzgojeno. Ko je odrasla, je žadela v mojem tovarišu na neizprosne gospodarja, da — rablja!

Bil sem ves presunjen radi usode nedolžne žrtve, ki je prenašala vse križe in težave z občudovanja vredno potrpežljivostjo. Svojo žalostno zgodbo je zaključila:

Strašno! Kaj naj počnem? Vem sigurno, da me bo ubil lepega dne. Tokrat moram z njim ob robu skalovja. In sunek in končala bom v prepadu. Življenje je zame pekel. Najbolje bi bilo, če bi že bilo kmalu vsega konec!«

Grozno maščevanje.

Drugo jutro sem spremljal tovariša k avtomobilu. Napaka v avtomobilu je bila težjega značaja, nego je zgledala na prvi pogled. V mesto je moral poslati po nadomestni del. Pred dvema dneva mi ni bilo misliti na nadaljevanje potovanja.

Na povratku sva prišla do zaliva, v katerega se je iztekal v morje majhen potok. Podala sva se preko ozke brvi in potem po poti ob robu skalovja. Naenkrat je zagledal moj tovariš na drugi strani zaliva modri osat, ki je tamkaj kljuboval silam viharjev.

Oh! je zaklical. Njen najljubši cvet. Prinesem ji ga!

Te njegove lažnive besede so me naravnost ogorčile. Zakaj za božjo voljo si je nadjal ta zahrbtni krvnikov pomagat krinko skrbnega moža? Taka hinavščina je presežala že vse meje!

Splezal je po skalah navzdol in je položil nogo na pesek, da bi prišel na drugo stran neznatnega zaliva.

V tem trenutku je pričelo moje srce močno nabijati. Baš ono mesto je bilo v celi divjini znano kot najbolj nevarna točka ob celi obali. Pesek je bil ob robu strnjen, proti sredini razrahljan in je pogoltnil neizprosno nepredvidenost, ki se je zgubil na navidez nedolžno ravnicu. Ozrl sem se. Nikjer nobene priče. Naenkrat se me je oprijela strašna misel, ki me ni več spustila. Meni ni bilo treba le nič govoriti in svariti, mož bo šel mirno naprej in zginil v prepadu. Strahotni trenutek jasnega premisleka! Ali bi naj poklical, zakričal, mu rešil življenje? Ali naj molčim in otmem nesrečno ženo? Zakril sem si oči z rokami in podaljšal boj z lastno vestjo. Ko sem zopet odprl oči, sem videl, kako je skušal tovariš izvleči obe nogi, s katerima je tičal že do kolena v pogrezajočem se blatu in pesku. Pri naporu za življenje je zgubil ravnotežje. Pogrezal se je počasi v obrazom proti meni. Kričal je na pomoč iz polnega grla. Njegove obupne klice je razblinjal veter. Že mu je segal pesek do ust. Nekaj časa je še mahal z roko nad površjem, nato je zginila tudi ta...

Po vrnitvi na dom sem moral sporočiti mladi gospe grozno novico, ki pa ni napravila na njo nobenega vtisa. Priznati moram, da me ženina ravnodušnost nikakor ni presenetila.

Prebridka resnica.

Takoj isti večer po smrtni nesreči sem spravil mlado vdovo k njenim staršem.

Na njenem domu sem zvedel strašno istino... Mlada žena je bila zmešana pameti in se ji je dozdevalo, da jo nekdo neprestano preganja ter ji streže po življenju. Njen mož, ki jo je ljubil s celim srcem, je storil vse, da bi jo obvaroval pred norišnico.

Domisljal sem si, da sem prevzel vlogo maščevalca, a sem bil navaden, morilec povsem nedolžne žrtve...

Točno 1.000 cerkv. pesmi**se nahaja v Vencu sv. pesmi.**

V Vencu se nahajajo pesmi za vse različne prilike, za sv. mašo, za popoldansko službo božjo, za advent, božič, veliko noč, za praznike raznih svetnikov, za posebne prilike, kot pri poroki, pri pogrebu, pri misijonih, novomašnikom, za birmo, za nove orglje, za razne cerkvene bratovščine itd.

Pesmi se lahko uporabljajo tudi za citate v cerkvenih govorih, za deklamacije pri raznih prireditvah. Prepevaj Gospodu vsa zemlja — pravi sv. pismo. Kakor smo sv. pismo dali narodu po lastnih cenah, tako dajemo tudi to lepo knjigo, ki je enaka po obsegu — ima 532 strani — po enakih cenah: broširan izvod 6 Din. v polplatno vezan 8 Din, v celo platno 15 Din, poština posebej.

Organisti, ker ste junaki, poiščite na te pesmi melodije, pa boste imeli za vsako priliko primerno pesem!

Venec sv. pesmi se naroča pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.